VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

76. évfolyam 272. szám
1986. november 19., szerda

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

A Közlekedési Minisztérium vezetői Szegeden

Tegnap, kedden Szegedre látogattak a Közlekedési Minisztérium vezető munkatársai. Urbán Lajos miniszter kíséretében ott volt az államtitkár, a három miniszterhelyettes, akiket a Nagyállomáson, Csongrád megyei és szegedi párt- és állami vezetők fogadták, élükön Papdi József megyei tanácselnökkel.

Somogyi Károlyné felvétele

Urbán Lajost és kíséretét reggel a Nagyállomáson fogadták a Csongrád megyei és szegedi vezetők

A látogatás a közlekedési tárcán belül érvényesülő újfajta munkamódszerek egyike. Győr után Szeged a második város, ahol az agglomeráció közlekedési helyzetét, a rövidebb és hosszabb távú programok alakulását a helyszínen tekinti át a minisztérium kollégiuma — alkalmat adva a helybeli vezetőknek a közvetlen eszmecserére, az aktuális feladatok együttes továbbgondolására.

Ennek megfelelően a minisztérium kollégiumának tagjai a megérkezés után néhány, közlekedési szempontból fontos létesítményt tekintettek meg, a megyei tanácselnöknek, *Bartha Lászlónak*, a megyei pártbizottság titkárának, *Csonka István* szegedi tanácselnök-helyettesnek, s az érintett vállalatok, intézmények vezetőinek társaságában. A medencés kikötőnél, az SZKV régi és új remizében tett látogatás közben arra is alkalom kínálkozott, hogy a harmadik körút további építéséről, a majdani M5-ös autópálya tervezett bevezető szakaszairól, a rókusi állomás előterének rendezéséről tájékozódjanak a KM vezetői. A látottakra építve folytatódott a program a megyei tanácsházán, ahol a helybeliek csoportjához csatlakozott *Szabó Sándor*, a megyei és *Székely Sándor*, a városi pártbizottság első titkára. Tekintettel arra, hogy a kollégium kihelyezett üléséről az ott felvetődött témák széles köre miatt szinte lehetetlen hagyományos, az eseményeket, a hozzászólásokat követő tudósításban beszámolni, olvasóink engedelmével a végén kezdjük híradásunkat, és a közérdeklődésre számot tartó témák közül válogatunk.

Urbán Lajos a Szegeden szerzett benyomások összegzésével kezdve mondandóját, hangsúlyozta: *a tömegközlekedésben, a forgalom szervezettségében, az intézmények, vállalatok működésében számottevő a fejlődés, érzékelhetőek azok az erőfeszítések, melyek a VII. ötéves terv visszafogott fejlesztési lehetőségeit hivatottak ellensúlyozni.* A tárcát foglalkoztató gondok közül a miniszter az úthálózat fenntartásával, felújításával kapcsolatos szigorúbb, következetesebb gazdálkodást sorolta az élre. Hangsúlyozta: a fejlesztésre fordítható tanácsi és állami pénzek felhasználásakor koordinációra, rangsorolásra van szükség, s számot kell vetni azzal, hogy az elkövetkezendő években alacsonyabb minőségi normákkal is meg kell elégednünk.

Ami a lendületet illeti, az elodázhatatlan fejlesztéseket akár szakaszosan is, nem egy lélegzetre, de meg kell kezdeni. Így például *meg kell szüntetni mielőbb a Marx téri buszpályaudvaron kialakult állapotokat, hiszen a város egyik legértékesebb területéről, s az ottani forgalmi, környezetvédelmi ártalmakról van szó.* A helyközi buszállomás kitelepítése a térről attól függ, miképpen végződnek a tanács és a Volán tárgyalásai a Rókusi-tó helyére szánt új pályaudvar költségmegosztásáról. *A miniszter indokoltnak tartaná a jelenleg 100 millióra becsült beruházási összeg felülvizsgálatát, az építkezés szakaszossá tételét.* Szó esett a miniszteri értekezleten a szegedi vasúti pályaudvarok távlati funkcióváltásának előkészítéséről is, hiszen e kérdéskör városrendezési, forgalomszervezési hatásával már most számolni kell. A vasúti közlekedés irányítóinak tett másik javaslatát a miniszter így fogalmazta meg: olyan megoldásokat kell kidolgozni, amelyek hatását az utasok közvetlenül érzékelik — ilyenek például a menetidő csökkentése, a vonatok indításának a műszakkezdéshez, -befejezéshez igazítása, a kényelmes utazás feltételeinek megteremtése.

Ezzel összefügg, hogy a helyközi közúti és vasúti közlekedésben a párhuzamosságokat meg kell szüntetni, a felszabaduló járműveket a forgalmasabb napszakokra, vagy területekre átirányítani. Mindehhez a két szervezet együttműködésére van szükség, mint ahogy a minisztérium az SZKV és a Volán kapcsolatában is ezt tartja helyesnek, követendőnek. Azzal a javaslattal kiegészítve, hogy az azonos területen, de eltérő piaci feltételek között működő két vállalat gazdasági szabályzóit a minisztérium közreműködésével vizsgálják felül.

Segítséget igért a tárca vezetője Csongrád megye legkritikusabb útszakaszának, a Szegedet Vásárhellyel összekötő 47-es út négysávossá szélesítésének ügyében is. Szeged és az algyői híd között — az első „lépésben". Az átépítést a Szegedi Közúti Igazgatóság VII. ötéves tervi programjában kiemelt feladatként szerepelteti, a forgalmi túlterhelésre és a baleseti statisztikára is alapozva.

Az utakra, hidakra fordítható fenntartási összegek zsugorodásáról szólva a szegedi új híd pályaszerkezetét is szóba hozta a miniszter, s a vita több résztvevője. *Ugy foglaltak állást, hogy megengedhetetlen a konstrukciós hibák tudomásul vétele, az ismételt kiadások fedezése a felelős keresése nélkül.*

A minisztériumi és a megyei, városi vezetők a medencés kikötő továbbépítésének, a csatlakozó utak és az iparvágány finanszírozásának kérdésében is véleményt cseréltek, s még számos, a tömegközlekedést, az áruszállítást, az infrastruktúrát érintő kérdésben egyeztették álláspontjukat. A minisztériumi kollégium tagjai a kora délutáni órákban elutaztak Szegedről.

P. K.

Elutazott a mongol miniszterelnök-helyettes

Kedden elutazott hazánkból *Szonomin Luvszangombo* miniszterelnök-helyettes, a magyar—mongol gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési kormányközi bizottság mongol tagozatának elnöke, aki november 13. és 17. között részt vett a bizottság Budapesten tartott XIX. ülésszakán. A vendéget a Ferihegyi repülőtéren *Czinege Lajos* miniszterelnök-helyettes, a bizottság magyar társelnöke búcsúztatta.

(MTI)

Ülést tart az MSZMP Központi Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának ülését november 19-re összehívták.

A Politikai Bizottság javasolja a Központi Bizottságnak, hogy vitassa meg a gazdasági munka megjavításának feladatait, és az 1987. évi népgazdasági terv és állami költségvetés irányelveiről szóló előterjesztést. (MTI)

Kereskedelmi tárgyalások

Juhár Zoltán belkereskedelmi miniszter és *Jaroslav Zelko*, a Szlovák Szocialista Köztársaság kereskedelmi minisztere kedden, Budapesten megbeszélést folytatott. Tárgyaltak a magyar—csehszlovák kereskedelmi együttműködés fejlesztésének lehetőségeiről.

Felzárkózás – buktatókkal

Az évek óta tartó aszály több gyenge anyagi helyzetű termelőszövetkezet gazdálkodásában okozott súlyos nehézségeket. A jobb időkben is csak pár milliós nyereséget produkáló közösségek tartalékai egyre inkább lemorzsolódtak. Ahol már korábban „beesett a nagygerenda", ott a kilábalás alapfeltételét a rendezések során a szűkös központi keretek ellenére igyekeztek megteremteni. Ahol az építményt csak többszöri aládúcolással ideig-óráig tudták megerősíteni, ott a hátrányok tovább halmozódnak.

Tagadhatatlan, hogy a gyenge termőhelyi adottságú térségekben is léteznek stabil és élenjáró gazdaságok, ahol sikerült kialakítani az adottságaiknak megfelelő termelési szerkezetet, s következetes vezetés biztosítja a jó technológiai és munkafegyelmet. Vagyis igaz az a tétel, hogy adott közösségnek a kor színvonalán végzett munkája lehet csak a boldogulás alapja, enélkül a külső segítség milliói is elfecserelődnek.

Az Ópusztaszeri Árpád vezér Tsz-ben az idén végzett pénzügyminisztériumi revízió során vált világossá, hogy a figyelmetlen bérszínvonal számítás hamis biztonságérzetet adott csupán. Az Elektroplast Gazdasági Társaság taggazdasága éveken át biztos nyereséget könyvelhetett el az ipari tevékenységből, amely fedezetet nyújtott az alaptevékenység gyengébb eredményeinek a pótlására, és így szerény nyereséggel zárhatták az elmúlt éveket. Kiderült, hogy a bérekben tovább nyújtózkodtak, mint ahogy azt a takaró engedte volna. A bérszabályozás nem ismer tréfát, a teljesítmény nélküli bérnövekményt vaskos adóval sújtják. A be nem fizetett adó, és a büntetés egy teljes év nyereségével felérő összeg. A kialakult, lehetetlen helyzetből a második félévtől egy fokozatosan kiépülő új vezetés próbál kievickélni. Akad bőven tennivalójuk, s erőfeszítéseikben igencsak visszahúzó erő a több éve tartó aszály miatti szerény termelési eredmény, s a szárazság miatt a talajmunkák is jóval több pénzt visznek el. A természet által feladott lecke mellett még ott a hitelből történő gazdálkodás csapdája.

Farkas Szilveszter elnök és Talpai András főkönyvelő nem túl biztató helyzetképet tud festeni a mostani állapotokról. A korábbi szanálási hitelek, egyéb hitelek és kamatai, az adóhiány miatt a pénzügyi leterheltség eléri a 30 millió forintot. Önmagában ez a tény erre az ötévre kizárja a bővített újratermelés, vagyis a fejlődés lehetőségét. A 3 ezer 800 hektáron gazdálkodó szövetkezet saját termelési értéke — a GT nélkül — 50 millió forint, ebből is látható a gazdálkodás megbomlott aránya. Az éves kamatteher csak önmagában 1,7 milliót tesz ki az idén. Az eszközellátottság rendkívül alacsony. Egy hektár szántóra vetítve 17 ezer forint. Ezt is fejleszteni kellene, de miből?

A növénytermesztés a rossz évjárat ellenére önmagában nyereséges, de nem bírja az állattenyésztés veszteségét. A több mint 1100 hektár, zömében szikes ősgyepet viszont luxus lenne, ha egyáltalán nem hasznosítanák. Az egyik égető gond, hogy a tömegtakarmányt nagyon drágán tudják előállítani, a 350-es tehénlétszám és -szaporulat viszont megköveteli az 5-6 ezer tonnányi silót.

Van még javítanivaló a tartási körülményekben, s a technológia pontosabb betartása is létező tartalék. Az állományfelújítással járó selejtezés negatív pénzügyi hatása azonban rövid távon inkább terheket jelent. Viszont más megoldás nincs. Az évi 2-3 ezer hízósertés kibocsátására alkalmas telep is megérett a változtatásra.

A hosszabb távú elképzelések a növénytermesztésben sem ismeretlenek, sőt, a meliorációs munkákat már javában végzik. Az idén, s jövőre 21 milliós beruházást valósítanak itt meg a térségi meliorációs program keretében, a kötött, a Tiszához közel eső területen. A kamatmentes, 1992-től visszatérítendő forráskiegészítő támogatás nélkül ez elképzelhetetlen lett volna. A jövőben így biztonságosabban termelhetők majd az intenzívebb kultúrákat. A fűszerpaprika termesztésben és egyéb területeken is együtt kívánnak működni a szomszédos, szárítóval rendelkező Pusztaszeri Hétvezér Tszszel. Ez az út sem mentes azonban a bizonytalanságtól, a melioráció karbantartó gépeire, az öntözés berendezéseire még nem tudják honnan lesz fedezet. Egy jó cél talán még megér egy fejlesztési támogatást.

A tagság érdekeinek figyelembe vétele nélkül nehéz lenne a vezetők dolga, hisz az ittélők megélhetése függ a közös és háztáji egybehangolt művelésétől. A szövetkezet fokozni kívánja az integrációt, a kistermelés segítése közös érdek, s ehhez a megfelelő föld mellett, szervezett gépi szolgáltatást és jó takarmány ellátást várnak a tagok. A szövetkezet számára a gyenge termőhelyi adottság miatti árkiegészítés fokozottabb kiaknázása is létérdek.

A dolgozó létszám évről évre 15 százalékkal csökkent, ennek jórészt az alacsony bérszínvonal az oka, mivel a keresetek nem versenyképesek még ebben a környezetben sem. Látványos javulásra nincs esély, hisz az idén elkerülhetetlennek látszik a veszteség. Egy méltányos rendezésben bíznak, hogy az elképzeléseik megvalósításához egyáltalán esélyük legyen. A munkafegyelem és a technológia fegyelem erősödéséhez a szervezés mellett az anyagi érdekeltség rendszerének átgondolása is követelmény. A talpraálláshoz továbbra is szükség van a GT fenntartására, a következmények körültekintőbb naprakész figyelembevételével. A legnehezebb talán azt elérni, hogy a tagság is akarja a változást. A tulajdonosi tudat vezesse a lépéseit!

T. Sz. I.

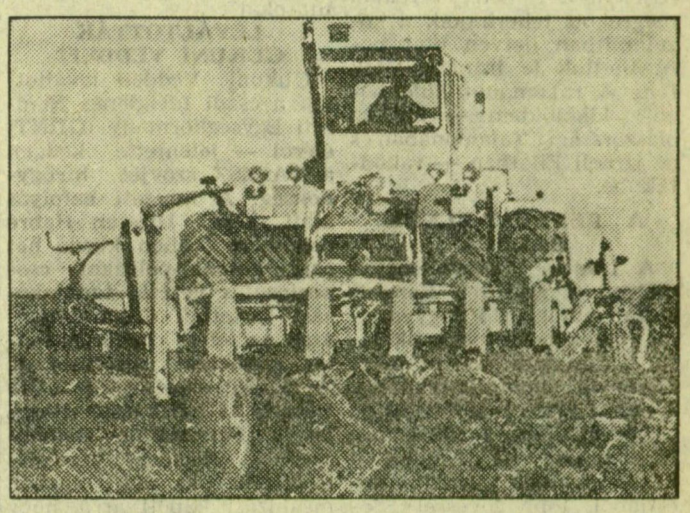

Lázár Mihály felvétele

Jövőre itt, ahol most a Rába küszködik a rögökkel, fűszerpaprikát akarnak termelni